

6.

ACC. N:R M. 16620:1-17.

Landskap: Skåne Upptecknare: Kunt Kjellström och
Ingrid Lindgren
Härad: Berättare: Björn Nilsson, Sallerups-
vägen 38, Eslöv
Socken: Eslöv Berättarens yrke: f.d. kommunalarbetare
Uppteckningsår: 1965-1966 Född år 1895 i Eslöv

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Stads traditioner. s. 1-17.
(skiss s. 3.)

LUF 126
(a-n)

Skriv endast på denna sida.

M. 16620.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitetIfylles av uppgiftslämnaren

Berättarens namn: Broer Nilsson

" födelseår: 1895

" födelseort: Böslöv

" yrke: f. d. Kommunalarbetare

Makes/makas namn: Hilda Nilsson

" födelseår: 1894

" uppväxtort: Lemna

" yrke: _____

Faders namn: Lars Nilsson

" födelseår: 1849

" uppväxtort: Skarhult

" yrke i staden: Brunngrävare

" yrke före ev. inflyttning till staden: Lantarbetare

Moders namn: Emelia Nilsson

" födelseår: 1855

" uppväxtort: Stehag

" yrke i staden: _____

" yrke före ev. inflyttning till staden: _____

Farföräldrars yrke: Träskomakare

Morföräldrars yrke: Lantarbetare

Antal syskon: 6

ACC. N:R

M.

16620:1.

196a

Faderns yrke var magasinsarbetare och brunnsgrävare. Engströms magasin Eslöv. Arbetet var hårt och krävande. Arbetstiden var från 6 - 18. Varierade mellan olika arbeten. Magasinsarbetet varade endast under vintern. Fadern fick hålla sig med egna redskap. Han fick 20 kr. per brunn han grävde. Lönen räckte precis till livets nödtorft. Inga naturliga förmåner. Personlig kontakt med arbetsgivaren. Trivdes med arbetsgivaren. Det förekom mårtensfester för alla magasinsarbetarna. Middag anka. Arbetsgivaren visade inget intresse för deras privatliv. Inga gåvor. Umgicks inte med arbetskamrater. Var med i grovarbetarnas fackförening. Inget extraarbete på fritiden. Sysslade med isning på vintern. Modern arbetade tillfälligtvis på lantbruken i trakten. Modern fick sköta allt arbete i hemmet. Barnhem fanns inte. Förvärsarbetet ansågs nödvändigt. Barnen fick redan tidigt ge sig ut i förvärsarbetet. 1 krona i månaden. Föräldrarna fick pengarna. Inget arbete ansågs lämpligt eller olämpligt för barn. Hade inga regelbundna sysselsättningar i hemmet.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16620:2.

ACC. N:R M. 126 b

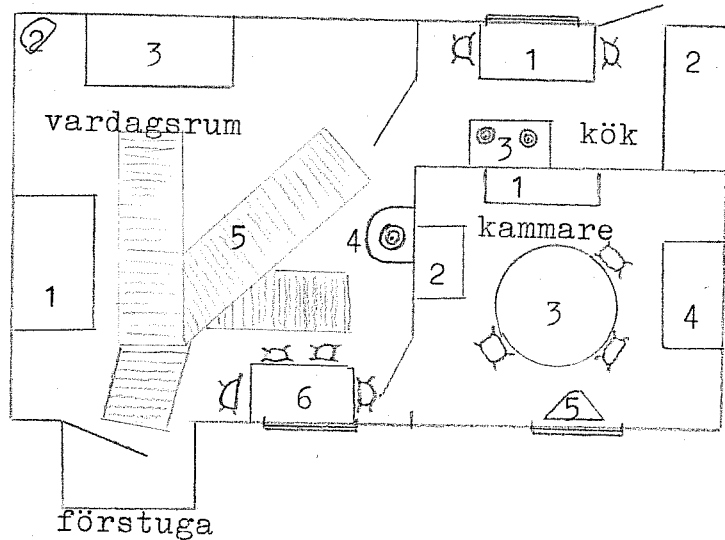
Berättaren bodde under sin uppväxttid i Eslöv. Föräldrarna ägde det hus familjen bodde i. Huset var byggt av råsten och i ett plan med tillhörande vind. Det var endast berättarens familj som bodde i huset och familjen bestod av 8 personer. Huset var byggt före år 1900 av en byggmästare som hette Jepsson. Berättarens fader reparerade själv taket på huset. Några andra reparationer eller tillbyggnader gjordes inte. Det fanns två rum och ett litet kök. Det största rummet benämndes vardagsrum och det mindre kammare. Man vistades mestadels i vardagsrummet. Kammaren användes bara vid högtidligare tillfällen. På grund av att kammaren saknade eldstad kunde man inte vistas där under vintern. Alla arbeten utfördes i vardagsrummet. Gäster mottogs i vardagsrummet. Barnen fick ej vistas i kammaren. Föräldrarna sov i vardagsrummet medan barnen sov på vinden. Föräldrarna var nöjda med bostaden. Möbleringen framgår av skissen. Möblerna var efter den tidens standard enkla. De flesta var köpta på auktion. Man hade tavlor på väggarna. På golvet fanns hemvävda mattor. Man sandade inte golven. De berättaren kände sandade inte. Möbleringen lika i de flesta hem. Sömsängkläder användes hemmasydd dundynor. Bostaden uppvärmdes med kamin. Köksspisen användes sällan. Maten lagades inne i vardagsrummet. Belysningen utgjordes av fotogenlampor.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16620:3.

ACC. N:R M. 126 b.

Schematisk skiss över Nilssons föräldrahus.

- Vardagsrum:
1. Soffa
 2. Dalaklocka
 3. Dubbelsäng
 4. Spis
 5. Trasmattor
 6. Matbord

- Kammare:
1. Byffé
 2. Byrå
 3. Bord
 4. Soffa
 5. Fönsterbord

- Kök:
1. Köksbord
 2. Skåp och skafferi
 3. Spis

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16620:4
ACC. N:R M. 126 c

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kosten i barndomshemmet bestod mestadels av sill, fläsk, soppor, bönor och gröt. Varje kväll var sill en stående rätt. Mjök förekom inte ofta. Kaffe drack man varje morgon. Hästkött förekom ibland, men inte inälvsmat. Familjen hade dock inte något emot att äta inälvsmat. De vanligaste fiskarterna var sill, torsk, skrubba och lutfisk vid särskilda tillfällen. Grönsaker förekom i ringa mängd. Tomater fanns ej. Dessa kom i bruk först omkring 1910. Inköp av sydfrukter förekom inte. Inköpen gjordes i affärer. Färdiglagad mat köptes aldrig. Man bakade hemma. Baket förbereddes i hemmet, men gräddades i grannens ugn. Man bakade till vardags mest grovbröd, men till jul bakade man även fint och sursött bröd, samt en del kakor. Öl eller dricka bryggdes ej i hemmet. Till jul slaktade man den eget uppfödda grisen. Även slakt av får förekom. Både höns och kaniner fanns. De uppföddes endast för eget bruk. Djuren vistades i ett uthus, och utfordrades med blandsäd och matrester. Man hade både egen trädgård och en arrende-kolloni. I trädgården odlade man grönsaker, medan man däremot på kollonin odlade hälften säd och hälften potatis. Kollonin låg vid en närbeliggande mosse. Kokning var det mest vanliga sättet att tillaga maten. Som hushållsredskap användes främst stora grytor, som rymde upptill 15 liter. Kaffet maldes hemma. Man konserverade fläsk, sill och även saftning förekom. Fläsket skulle räcka till hela året. Fläsket röktes, sillen saltades. Den förvarades i köksskåpen. Man förvarade vitkål och kolhuvuden i en stack på gården. Familjen svält ej under normala tider. Man klarade både bränslefrågan och maten hjälpligt under krigsåren, men det var mycket besvärligt. I regel förekom endast två måltider per dag i hemmet. Frukost på morgonen, och middag på kvällen vid 19 tiden då fadern kom hem från arbetet. Alla åt på en gång. Man hade samma tider och måltider, vardag som söndag. De familjemedlemmar som arbetade borta, hade matsäck med sig. Den bestod av smörgåsar, fläsk, ägg samt ibland rökad korv. Om någon arbetade på ett lantbruk, erhöll man där mat. Ungefär samma kost som i hemmet förekom. Familjen åt i vardagsrummet, både vardag och söndag. Inga möbler behövde flyttas om för måltiden. Man hade bestämda platser vid matbordet. Ingen behövde stå. Duk användes endast vid högtidliga tillfällen.

Forts..

16620:5.
ACC. N:R M. 126.c

forts.

Man hade inget annat på bordet istället för duk. Vaxduken kom i bruk omkring 1910-15. Maten lades upp på ler eller porslinsfat. Man använde posrlinstallrikar och kniv och sked. Gaffel förekom inte till vardags. Besticken förvarades i en låda under bordet. Det fanns en särskild servis för högtidligare tillfällen. Denna förvarades i en byffé. Största delen av servisen var inköpt. Bjudningar förekom, då släkten kom på besök. Man dukade då på ett långbord. Man serverade då stek, bruna bönor, köttbullar och sviskonsoppa. Kaffebjudningar förekom knappast. Öl och sprit förekom i viss utsträckning till vardags, men mest i samband med fester. Det var mest brännvinnman användes förbrukade..

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16620:6.

ACC. N:R M. 126 a

Till vardags använde berättarens familj starka och slitkraftiga kläder av mollskinn. Skjortor och blusar var av blått bomullstyg. Särskild finkostym fanns. Den var oftast av cheviot. Omkring 1904 kostade en sådan kostym 16 kr. Kläderna köptes för det mesta nya i affär. Somliga kläder syddes av en skräddare och man köpte även en del kläder av en kringresande försäljare. Inga begagnade kläder köptes. Modern sydde själv skjortor och stickade även stumpor. Det fanns en symaskin av märket Freja. Inga klädgåvor förekom. Till vardags använde man mest träskor till skodon. Kängor och snörsko fanns, men de användes endast vid högtidliga tillfällen. Man använde samma skodon vinter och sommar. Skorna sulades av en skomakare. Som huvudbonad användes sjömansmössor som var åttakantiga och stickade mössor. Kubb användes endast vid högtidliga tillfällen. Hattar kom i bruk omkring sekelskiftet. Män och kvinnor var klädda på ungefär samma sätt i berättarens samhällsgrupp. Kvinnorna använde s. k. "keps". Inga särskilda plagg ansågs opassande. Skildnaderna i dräktskicket var stort mellan olika samhällsgrupper. De välbeställda borgarna gick klädda i hög hatt och bonjour även till vardags. De kyrksamma var oftast finare klädda än de icke kyrksamma om söndagarna. Socialisterna var klädda i slokhatt och hade röd fluga. I storstäderna fanns i viss utsträckning ett ungdomsmode.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Berättaren kallade sina föräldrar för mor resp. far. Det gjorde han även när han talde om dem med kamrater. Nära bekanta tilltalades med tant+förnamn och farbror + förnamn. Föräldrarna tilltalade varandra med du. Morfadern bodde i hemmet en kort tid, när han var sjuk. Berättaren var yngst av syskonen, därför kände han ej till vem som hade hand om skötseln av spädbarnen. Barnvagn fanns ej. Både föräldrarna hjälptes åt att uppfostra barnen. När barnen hade gjort någon förseelse bestraffades de ofta med örffilar. Aga förekom inte ofta. Fadern bestraffade barnen. Det förekom inte att man skrämde barnen med polis eller liknande. På de långa vinterkvällarna, brukade berättarens fader läsa ur en roman, högt så alla hörde. Modern brukade sitta och sticka. På sommaren arbetade man tills det blev mörkt på familjens källoni. Man brukade inte prata mycket med varandra. Vintertid gick man till sängs vid 20 tiden, medan man däremot vistades uppe längre på sommaren. Man var inte särskilt tillsammans på lördag och söndagar. Familjen hade en fastst, som bodde mittemot familjens hus. Man träffades endast vid vissa tillfällen. Man brukade då dricka en kopp kaffe. En farbror till familjen bodde i Slättäng vid Örtofta, men flyttade sedermera till Perstorp. Farbrodern kom någon gång på besök, och även berättarens familj besökte farbrodern, då denne bodde i Slättäng. Besöken skedde inte vid några särskilda tillfällen. Besöken varade några timmar?

16620:8.

ACC. N:R M. 126 f

Fadern var inte ofta tillsammans med sina kamrater. Modern hade ej heller något umgänge utanför familjen. Barnkalasförekom vid ett par tillfällen i samband med julgransplundringar. Modern deltog ibland i fester som anordnades av ägaren på de gårdar där hon arbetade. Berättaren kom ihåg en utflykt till Lundautställningen omkr. 1903. Utflykten gjordes tillsammans med ett par grannar. Färden företogs med tåg. De äldre syskonen i familjen brukade gå på bio ibland. Hela familjen var på bio en gång under uppväxttiden. Familjen gick aldrig på teater eller konsert. Någon gång gick man på Braccil Jacks cirkus. De äldre syskonen gick ibland till dansställena Ekenäs och sedermera Skytteskogen. Under storsrejen 1909 gick man varje dag till Folkets Park. Berättaren hade som barn en trähästsom leksak. Denna hade han fått begagnad av en syster. Barnen fick inte leka inomhus. Man lekte på gården. Man lekte "pricke dunk" och hoppade hage. Flickor och pojkar lekte samma lekar. Till jul hände det att man klädde ut sig och sprang omkring i husen som s. k. "julaspöke". Detta gjorde man på julafton. Ingen tiggilverksamhet från barnens sida förekom. Man fick vara ute till omkr. kl 8. Det förekom inte några särskilda nöjen förutom dans. Barnen i kvarteret bildade ett gäng. Alla barnen var med. Det fanns ingen organisation. Man lekte mest. Några slagsmål förekom inte. Gängen hade inga öknamn. Ungdomarna ordnade ibland logdanser. Berättaren var under sin ungdomstid ibland och dansade i Ekenäs och i Skytteskogen.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ACC. N:R M. 16620:9.
126 g.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Dopet skedde i kyrkan. Dopklänning hyrdes till barnet. Konfirmationen skedde i Västra Sallerups kyrka. Vid nattvarden var föräldrarna närvarande. Man var klädd i scheviots kostym. Smärre gåvor förekom. Berättaren fick vid sin konfirmation två kronor av sin arbetsgivare. Något kalas förekom inte. Skolavslutning. Skolavslutningen skedde i kyrkan, där endast barnen deltog. Vid slutexamen deltog berättarens moder. Inga gåvor eller kalas i samband med detta. Förlovning. För två stycken guldringar betalade man 50 kronor. Vid förlovningen tog man på sig söndagskostymen. Inga vänner eller släktingar inbjöds till något kalas. Inga gåvor förekom. Lysning. Vid lysningen använde man söndagskostymen. Man bjöd släktingar och vänner på kaffe. Smärre gåvor förekom. Varken svensxa eller möhippa förekom. Bröllop. Berättarens bröllop ägde rum i prästgården. För 25 kronor köptes ytterligare en ring till hustrun. Familj, släkt och vänner var närvarande. Enkel kaffebjudning förekom. Smärre gåvor förekom. Klädseln var dräkt och kostym. Familjen firade varken silver eller guldröllop. Begravning. Den döde lades i finrummet eller annat lämpligt rum, men fördes snarast möjligt till gravkapellet. Berättaren kände till familjer som klädde rummet med lakan. Det förekom dock ej i berättarens familj. Den döde begravdes på kyrkogården. I begravningsföljet ingick familjen, grannar, släkt och vänner. Granris ströddes på gatan. Man lade kransar på den dödes grav. Vid begravningen använde man frack, vanligtvis hyrd. Man inbjöd de närvarande till begravningsmiddag. Födelsedagar och namndagar. Endast födelsedagarna firades. Faderns födelsedag, som inträffade i samband med nyårshelgen firades särskilt. Då kom även slakten på besök, vilken man bjöd på mat. Ingen särskild klädsel användes. Uppvaktning i form av vykort förekom mycket sällan. Jämna år blev föremål för extra firande. Då förekom det också att man skänkte gåvor. Det var iredel endast de vuxnas födelsedag som firades.

16620:10.

ACC. N:R M. 126 h.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Vid nyår firade berättarens familj faderns födelsedag. Man vakade inte in det nya året. Inga särskilda nyårsfester förekom. Däremot förekom det att man sprang "julaspäke". Trettonhelgen firades inte på något särskilt sätt, varken stjärngödsar eller någon fest förekom. Fastlag: Leken "slå katten ur tunnan" förekom i grannfamiljerna, dock ej i berättarens hem. Fastlagsbullar förekom, den bestod av en vanlig slät bulle med ett russin på. Ingen grädde eller marsipan. Fastlagsris förekom också. Påsk Grannfamiljernas barn brukade klä ut sig till "häxor" och "blåkulla-käringar". Risning förekom även. Några särskilda förhållningsregler på långfredagen förekom ej. Målade ägg förekom och man åt dem under hela påsken. Några ägglekar brukades inte. Några majeldar eller majsjugning förekom inte, däremot demonstrerade man varje år i stora tåg, med sång och musik. Pingst. Till pingst brukade man pryda hemmet med björkris. Utfärder förekom ej. Någon majstång på gården fanns ej, men däremot fanns det en i staden, där man brukade samlas och dansa kring. Mårten firades ej på något särskilt sätt. Maten mårtensafton var för det mesta plättar. Man hade varken adventsljus eller adventsstjärna. Inget särskilt luciafirande förekom. Lucia eller lussekatter förekom ej. Jul. Till jul bakade man flera sorters bröd och småkakor, slaktade en gris varje jul gjorde man också. Julskyltning i staden förekom. Det hände även att stadens orkester spelade in julen, vanligtvis på "lille" julafton. Endast enkla hemmagjorda leksaker delades ut. Jultomte hade man ej, men däremot brukade man ha en julgran varje år. Dopp i gryta förekom. Julaftonens mat bestod av revbensspjäll, sviskonssoppa, sylta, rödbetor, lutfisk m.m. Juldagsmorgonen åt man grisfötter, skinka m.m. Man pyntade hemmet med hemmagjorda och enkla prydnader.

16620://

ACC. N:R M. 126 i

Läkare anlätades endast vid svårare sjukdomsfall. De gånger familjen besökte någon läkare gick man till dr. Kulneff. Då berättaren var 7 år besökte man en klok gumma som hette Mor Wallin och en klok gubbe som hette Ahlström. Berättaren hade ont i benet och gick till denna kloke gubbe då läkarbesök inte varit till någon hjälp. Berättaren behandlades med salvor som den kloke gubben själv gjort. Någon tid efter behandlingen blev benet bra. Några särskilda huskurer eller hemmedikamenter användes inte. När någon blev sjuk fick han ligga i sin vanliga säng. Någon särskild vård förekom inte. Någon febertermometerfanns inte och temperaturen mättes inte på något annat sätt. Då fadern bröt benet vårdades han i hemmet en längre tid. Då fadern i arbetet fick ett ben avslaget vårdades han på sjukhus. Sjukhusen hade ett rätt dåligt anseende. Förlossningar skedde i hemmet. Barnmorska anlätades vid förlossningar. I hemmet badade man endast vid jul i en balja. Varmbadhus anlätades inte under berättarens uppväxttid. Det förekom loppor och löss i huset. Även råttor och möss förekom. Råttor och möss försökte man få bort genom att blanda ett speciellt sorts svavel i fläskbitar. Storstädning förekom endast vid de större helgerna. Varje lördag skakades mattorna och golven soppades. Man använde skurborste och såpa och kvast. Tullen början tvättade man hos en granne. Senare inreddes tvättstuga i en f. d. svinstia. Som tvättmedel användes såpa.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16620:12.
ACC. N:R M. 126 j.

Sjukkassa utgick till de som var sjuka under arbetstiden. Den var ca. 1 kr. om dagen. Berättarens fader fick efter 20 års tjänst vid saftfabriken en årlig pension av 100 kr. Barnbidrag eller liknande förekom ej. Något understöd från koomunalt eller enskilt håll förekom inte. Till jul, var det en firma i staden, Engströms spannmålsfabrik, som delade ut ~~en~~ korgar med mat till de som behövde. Men det var endast i yttersta nödfall man tog emot sådana allmosor, eftersom man i allra flesta fall försökte klara sig själv. Till de gamlas hjälp fanns de s.k. fattighusen och epedemisjukhus. De gamla som togs in på fattighuset, tog man betalning av deras barn för. Om barnen ej betalade självmant, drog man av det i lönen. Det ansågs alltså naturligt att barnen betalade för sina föräldras vård. Fattighusen hade dåligt rykte bland folket, och det var i yttersta nödfall man blev tvungen att uppsöka dessa. Det förekom även att de gamla hade något arbete. Man anlidade bl.a. gamla till att såga ved till bagerierna. De arbetsoförmögna fick tas om hand av familjen, eftersom något hem för sådana inte fanns. Vid långvarig sjukdom, förekom det inte att arbetsgivaren gav dem understöd, och från samhällets sida förekom knappast någon hjälp hellre. Däremot kunde det förekomma att grannen kom med lite mat o.dyl.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16620:13.

ACC. N:R M. 126 k.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

I berättarens omkrets förekom det inte att familjerna gick samman för att köpa några varor. Man gjorde ett försök med samköp, men resultatet blev att man aldrig mer upprepade detta. Familjen prenumererade ensamt på dagstidningen Skåningen-Eslövstidningen. Några tidsskrifter förekom ej. Kooperativa företag startades i Eslöv omkring 1909. Berättarens föräldrar var dock ej med i denna. Man handlade i privathandel, eftersom man där kunde få kredit under vinterhalvåret, då man inte hade så stor lön, man betalade sedan allt vid sommartid. Detta var besvärligare att göra i kooperativa företag. De privata affären stod i större anseende hos familjerna än de kooperativa. Något samarbete mellan familjerna vid reparatiner förekom ej. Sjuk och begravningskassor fanns, där berättarens föräldrar var medlemmar. Föreningen kallades "100 manna-föreningen". Inställningen till den var mycket god bland allmänheten. Inställningen till fackföreningsrörelsen var god, både inom familjen och i grannfamiljerna. Någon förändring i inställningen till dessa kunde kanske förekomma då grov- och fabriksarbetarförbundet gick omkull 1909 vid storstrejken. Den organiserades dock igen omkring 1912.

16620:14.

ACC. N:R M. 126 1

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Iberättarens familj köpte man Skåningen - Eslövstidningen och Arbetet. Arbetarpartiet ansågs vara det bästa partiet. Man hade ingen bestämd uppfattning om de andra partierna. Familjemedlemmarna brukade delta i första-majdemonstrationerna. Man var mycket positivt inställd till dessa. Även umgängeskrets och grannar var positivt inställda till demonstrationen. Inom arbetarklassen fanns inget motstånd till demonstrationen, men de mer borgerliga var mycket negativt inställda till den. Iberättarens grannskap fanns inga större motsättningar i politiska frågor. Det fanns inga motsättningar mellan yngre och äldre i politiska frågor. Det fanns inga politiska skillnader inom arbetarklassen. De politiska rörelserna propagerade oftast endast genom broschyrer. Första maj gick hela familjen på arbetarnas möte. För detmest aktiva inom arbetarrörelsen kunde var riskabelt att gå med i arbetarpartiet, ty arbetsgivarna motarbetade dessa. Arbetarpartiets ledare sattes främst i familjen och umgängeskretsen. Inställningen till kungadömet var neutralt. Kungaporträtt förekom inte hos arbetarfamiljerna.

16620:15.

ACC. N:R M. 126 m

Familjen tillhörde statskyrkan. Man gick i kyrkan mycket sällan. Man gick endast dit vid konfirmation och liknande tillfällen. Vid konfirmationen var det endast föräldrarna och konfirmanden som var med i kyrkan. Det fanns inga motsättningar ifråga om religion och kyrkosamfund. Man hade inga bestämda åsikter om frikyrkan. Husandakt förekom ej. Det hände ibland att fadern läste ur bibel eller psalmbok då hela familjen var samlad. Uppfostran var inte religiöst färgad. Man läste verken aftonbön eller bordsbön. Inga lekar eller nöjen var förbjudna därför att de var syndiga. Man fäste ingen större vikt vid konfirmationen, man ansåg den emellertid nödvändig. Borgerlig konfirmation och vigsel förekom mycket sällan och därför hade man ingen bestämd åsikt om det. Inställningen till religionen i berättarens familj skilde sig inte från uppfattningen i umgängeskretsen eller grannskapet.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16620:16.

ACC. N:R M. 126 n

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Läsvanorna i familjen var mycket begränsade. Man läste dagligen dags-
tidningen. Böcker lästes nästan aldrig, däremot läste man Allas vecko-
tidning, som kostade 10 öre. Ibland hände det att någon i umgängeskretsen
köpte en bok, då cirkulerade denna runt bland familjerna som umgicks.
Något bibliotek fanns inte. Någon positiv eller negativ inställning till
läsning fanns ej i familjen. Någon tanke på fortsatta studier efter den
obligatoriska skolgången förekom inte i arbetarklassens familjer. Det
var ur ekonomisk synpunkt omöjligt för andra än de mer välbärgade. Det
var mycket sällsynt att någon pojke eller flicka ur arbetarklassen av-
lade examen vid gymnasium eller akademi. Föräldrarna påverkade ej barnen
vid yrkesval, ej hellre var där arbete som man tyckte var mindre passande
eller mer lämpliga. Man fick ta de jobb som erbjöds. Den avgörande faktorn
vid yrkesvalet var den ekonomiska. Inte någon av familjemedlemmarna var
med i någon studiecirkel eller annan liknande förening.

16620:17.

ACC. N:R M. 126 o

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Undér berättarens uppväxttid, var Eslöv ännu inte stad, därför skilde man mellan själva köpingen, som bestod av de centrala delarna, medan de kringliggande bebyggelsen räknades som municipalsamhälle. Bebyggelsen i municipalsamhällena bestod av enplanshus, medan där i köpingen kunde förekomma tvåvåningshus och högre. Någon spänning mellan de olika stadsdelarna förekom inte. Någon utpräglad sammanställning mellan personer på samma gata förekom inte. I berättarens familj ansåg man att kroppsarbetarna, hantverkarna och lantarbetarna vara likställda med berättarens egen familj. Präster, lärare, rika, studenter, kontorsfolk ansågs vara av högre klass, till vilka man såg upp till. I köpingen fanns två parker nämligen Ekenäs och Folketspark. Det var endast arbetarna som gick till parkerna. Några särskilda spatsierstråk fanns inte. Några särskilda samlingsplatser för ungdomen fanns inte. Öknamn som "Arken" och "Lärkan" fanns. "Arken" var öknamnet på ett hus, som fick sitt namn efter dess utseende. Ett kvarter som kallades "Jerusalem" hade fått sitt namn av kyrkoherden i socknen, som döpte om det från det ursprungliga öknamnet "Tjyvakroken" på grund av dess ensliga läge.